

Tıp Fakültesi Öğrencilerinin İnternet Kullanımı ve E-öğrenme'ye İlişkin Tutumları: Başkent Üniversitesi Uygulaması

Gülcan COŞKUN^a, Beyza KAYMAKOĞLU^a, Ercan GÖK^a
Başkent Üniversitesi, Ankara

The Internet Usage of Medical School Students and Their Attitudes Towards e-learning: An Application for Başkent University

Abstract

E-learning can be defined as a web based education system which is provided through the internet or a computer network platform. The importance of computer and internet applications in the Health Services is gradually gaining importance. The sample group of this descriptive study is composed of first, second and third year students from the Faculty of Medicine at Baskent University. 107 out of a total of 138 students have participated in this research. 28% of the participants are 1st, 34.6% are 2nd and 37.4% are 3rd year students. The data, after being collected from the students through a survey method, was analyzed using a program called SPSS 11.5. According to the study results, 74.5% of the students use the internet daily. 68.9% of the students who use the internet spend 1 to 3 hours each time they connect. When the reasons for the students to use internet are compared, we see that entertainment (chat, games, music..) is on the top of the chart with 42% followed by e-mailing at 2nd place with 38.1% and completing assignments and projects at 3rd place with 31.5%. When doing research, the students refer to internet as their initial source of information (64.4%), some other sources they benefit from are books, magazines and CAL (Computer Aided Learning). When referred to their source of electronic information, 89.7% of the students have marked Google and other websites and 86.9% have marked PubMed. 26.2% of the Faculty of Medicine students who have participated in the survey stated that they are familiar with e-learning, while 0.9% presently use e-learning packages. 13.2% of the students wish to receive education through e-learning systems. The astounding speed of progress of the information technologies has caused significant changes in the methods of learning and has increased the level of quality.

Key Words

Internet, e-learning, distance learning, medicine, education

Özet

E-öğrenme internet/intranet veya bir bilgisayar ağı bulunan platform üzerinde sunulan, web tabanlı bir eğitim sistemi olarak tanımlanabilir. Bilgisayar ve internet uygulamalarının sağlık hizmetindeki önemi giderek artmaktadır. Çalışma, tanımlayıcı türde değerlendirme araştırması olup, evrenimizi Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Toplam 138 öğrencinin 107'si araştırmaya katılmıştır. Bunların %28'i birinci sınıf, %34.6'si ikinci sınıf, %37.4'u üçüncü sınıf öğrencisidir. Veriler, öğrencilerden anket metodu ile toplandıktan sonra SPSS 11.5 programı aracılığı ile değerlendirilmiştir. Çalışma sonucunda, öğrencilerin %74.5'inin her gün interneti kullandığı belirlenmiştir. İnternet kullanan öğrencilerin %68.9'u internete bağlandığında ortalama 1 ile 3 saat arasında zaman harcamaktadır. Öğrencilerin interneti kullanma amaçlarına göre değerlendirildiğinde 1. sırada %42 ile eğlence (chat, oyun, müzik), 2. sırada %38.1 ile e-mail kullanımı, 3. sırada ise %31.5 ile ödev ve proje amaçlı kullanım görülmektedir. Öğrenciler araştırma yaparken ilk olarak interneti kullanmakta olup (%64.4), yararlandıkları diğer kaynaklar sırası ile kitaplar, dergiler ve CAL (Computer Aided Learning)'dir. Öğrencilerin yararlandıkları elektronik bilgi

kaynaklarına bakıldığında ise %89.7 ile Google ve diğer internet siteleri, %86.9 ile PubMed'i işaretledikleri görülmüştür. Ankete katılan tıp fakültesi öğrencilerinin %26.2'sinin e-öğrenme hakkında bilgi sahibi olduğu, %0.9'unun ise bir e-öğrenme paketi kullandığı belirlenmiştir. Öğrencilerin %13.2'si e-öğrenme sistemi ile eğitim almak istemektedir. Bilgi teknolojilerindeki hızlı gelişme öğrenme metotlarında olumlu değişiklere yol açmış ve öğrenmede kaliteyi arttırmıştır.

Anahtar Kelimeler

İnternet, e-öğrenme , uzaktan eğitim , tıp, eğitim

1. Giriş

İnternet ve bilgi teknolojileri, henüz 15 yıllık macerası olan bir serüven olmasına rağmen insanlık tarihindeki en hızlı gelişen ve kabul gören bir sektördür. En genel tanımı ile internet, dünya çapında bilgisayarların birbiriyle bağlandığı ve bilgiye daha hızlı ve etkili bir biçimde ulaşılabilindiği ağ olarak tanımlanabilir [1].

Türkiye'deki internet bağlantısı, TR-NET (Türkiye İnternet Çalışma Grubu), TÜBİTAK ve ODTÜ'deki internet servisleri aracılığı ile sağlanmaktadır [2]. İlk internet bağlantısı, Türkiye'de 1993 yılının Nisan ayında ODTÜ tarafından gerçekleştirilmiştir [3]. İnternet'in kalkınmada üstlenebileceği kilit rolün yeni yeni farkına varılmaktadır. İnternet, ülkemizde büyük bir kesimde neredeyse sadece bir oyun, eğlence aracıymış gibi algılanmaktadır [1].

28 Temmuz 2006 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş olan Bilgi Toplumu Stratejisinde belirtildiği gibi ülkemizde 2005 yılı itibarıyla internet kullanan bireylerin toplam nüfusa oranı yüzde 13,9'dur. Bu oran AB ülkelerinde ise yüzde 47'dir. Ülkemizde internet kullanan bireylerin dağılımında bölge, sosyal düzey ve gelir belirleyici oluyor. Bunun yanı sıra, kullanıcıların büyük çoğunluğu genellikle interneti eğlence amaçlı kullanmaktadır [4]. Türkiye İstatistik Kurumu tarafından 2005 yılında yapılan Hane Halkı Bilişim Teknolojileri Kullanımı Araştırması, son üç ay içinde hane halkı bireylerinin internet kullanma amaçları sonuçlarına göre internet kullanıcılarının yüzde 90,6'sı ağırlıklı olarak bilgi arama ve çevrimiçi (on-line) hizmetler amacı ile, yüzde 78,23'ü iletişim amacıyla kullanmaktadır. İnternet kullanıcılarının sadece yüzde 5,59 gibi bir oranı mal veya hizmet satmak veya sipariş vermek amacıyla internetten faydalanmaktadır[5].

Eğitim, gelecek için yapılan uzun vadeli bir yatırımdır. Bunun için insan kaynaklarının gelecek için hazırlanması gerekir. Bu yatırımı yaparken geleceğin nasıl olacağını tahmin etmek ve buna göre nasıl bir eğitim vereceğimize karar vermemiz gerekir. Bu kadar önemli olan bir konuda bilgi teknolojilerinin kullanılması kaçınılmaz olmaktadır[6]. Bu nedenle bilginin internet üzerinden yayılması ve kullanıcılara sunulması, büyük oranda üniversitelerde gerçekleştirilebilecek bir olaydır. Üniversitelerin internetten yararlanmaları, bunun için gerekli bilimsel, teknik ve insan gücü kaynaklarına sahip olmaları büyük bir önem taşımaktadır. Türkiye'deki üniversitelerin büyük bir kısmının internetten çok sınırlı ölçüde yararlandığı, verilen bilgilerin çok sınırlı ve sembolik olduğu, ulusal ve uluslararası düzeyde bilgiye ulaşma ve kullanıcıların gereksinimlerini inter-aktif olarak karşılamaya yönelik uygulamaların çok sınırlı olduğu görülmüştür. Dolayısıyla Türkiye'deki üniversiteler internet kullanımında daha yolun başındadır denilebilir [3].

E-öğrenme; internet, intranet veya bir bilgisayar ağı bulunan platform üzerinde sunulan, web tabanlı bir eğitim sistemi olarak tanımlanmaktadır [7]. Diğer bir tanıma göre e-öğrenme, öğrenci ile öğretmenin birbirlerinden fiziksel olarak ayrı olmalarına rağmen, eş zamanlı (senkron) veya ayrı zamanlı (asenkron) çoklu ortam teknolojisi yardımıyla iletişim kurdukları, öğrenme hızına göre öğrenmenin gerçekleştirildiği öğretim sürecidir [8].

Türkiye’de 90’lı yılların sonlarında internetin kullanımı ile başlayan e-öğrenme süreci üniversitelerde yürütülen çalışmalardan sonra, e-öğrenim pazarındaki pek çok özel eğitim firmaları ile gündeme oturmuştur. ODTÜ’de 1998 yılında başlayan IDEA (İnternete Dayalı Asenkron eğitim, <http://idea.metu.edu.tr>) tamamen internet ortamında ve asenkron olarak yapılan e-öğrenim çalışmalarını devam ettirmektedir. Ayrıca günümüzde E-MBA (E-MBA: Eğitimlerinin tamamen internet tabanlı olarak verileceği, online bir yüksek lisans programı) programı, pek çok kampus içi ders, yabancı dil eğitimi ve sertifika programları düzenlemektedir [6].

Çalışmanın amacı, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin, her bilim dalında olduğu gibi tıpta da etkinliği giderek artan internetten ne ölçüde yararlanabildiklerini, internet kullanım alışkanlıklarını ve e-öğrenme ile ilgili düşüncelerini değerlendirmektir.

2. Gereç ve Yöntem

Bu çalışma, 2006-2007 eğitim-öğretim yılında Başkent Üniversitesi’nde eğitim gören Tıp Fakültesi birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerine uygulanmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için Başkent Üniversitesi Rektörlüğü’nden yazılı onay alınmış, Tıp Fakültesi Dekanlığı Öğrenci İşleri Bürosu’ndan 2006-2007 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 1., 2., ve 3. sınıf öğrencilerinin isim listelerine erişilmiştir. Çalışmada anket metodu kullanılmıştır. Anketler, öğrencilere elden dağıtılarak veriler toplanmıştır. Veriler, SPSS 11.5 paket programı kullanılarak bilgisayar ortamına girilmiştir. Araştırma kesitsel tiptedir.

Çalışmaya toplam 138 öğrencinin katılması amaçlanmıştır. Katılımcıların 38’i 1. sınıfı, 49’u 2. sınıfı ve 51’i 3. sınıfı oluşturmaktadır. Öğrencilerin tamamı araştırma kapsamına alınmıştır. Fakat, araştırmaya 107 öğrenci dahil olabilmıştır (%77.5). Onbeş sorudan oluşan anket formlarında, kişilerin rahat ve doğru cevaplar vermesini sağlamak amacıyla, kimlik bilgilerini açığa çıkaran sorular yer almamıştır. Araştırmaya katılan öğrencilere bazı sorularda birden fazla seçeneği işaretleme serbestliği tanınmıştır; bazı sorularda ise öncelik sırasına göre derecelendirme yapmaları istenmiştir.

3. Bulgular

Ankete katılanların demografik özelliklerine bakıldığında ulaşılan hedef kitlenin %54.2’sinin kadın, %45.8’inin ise erkek olduğu görülmektedir. Araştırmada yer alan kişilerin yaklaşık %88’i 19-22 yaş grubunda ve bu grubun içinde %61.7’sinin 19-20 yaş gibi genç bir kitleye hitap ettiği görülmüştür.

Araştırmaya katılan öğrencilerin sınıflarına göre dağılımı da birbirine yakındır. Bu da araştırmada ulaşılan hedef kitlenin alt katmanlar bazında da temsil edilebilir nitelikte olduğunu göstermektedir.

Başkent Üniversitesi’nde yapılan araştırmaya katılan Tıp Fakültesi öğrencilerinin %70.1’i gibi büyük bir çoğunluğu evde aileleri ile beraber yaşadıklarını belirtmişlerdir.

Ankete katılan öğrencilerin % 95.3’ünün yaşadığı yerde internete bağlı bilgisayarları vardır. Bu da bize katılımcıların hemen hemen hepsinin internete kolaylıkla ulaşabildiklerini göstermektedir. Katılımcıların %91.3’ü hızlı bağlantı türü olan DSL’i tercih etmektedir.

Ankete katılan öğrencilerin %74.5’i her gün interneti kullanmaktadır ve % 68.9’u internete bağlandığında ortalama 1 ile 3 saat arasında zaman harcamaktadır. Her gün internet kullanıp, 1 ile 3 saat zaman harcayanların oranı %68.4’tür.

Birinci sınıfların %70’i; ikinci sınıfların %83.8’i; üçüncü sınıfların %69.2’si her gün interneti kullanmaktadır. Bu oranlara göre Tıp Fakültesi öğrencileri yaşantılarının büyük bir kısmında internete önem vermektedir.

Tablo-1. Ankete Katılan Öğrencilerin İnterneti Kullanma Amaçlarına Göre Dağılımı

İnterneti Kullanma Amaçları	1. sırada (n=100)		2. sırada (n=97)		3. sırada (n=92)	
	sayı	%	sayı	%	sayı	%
E-posta	34	34.2	37	38.1	14	15.2
Eğlence (chat, oyun, müzik, vb.)	42	42.0	22	22.7	15	16.3
Literatür taraması	7	7.0	5	5.2	24	26.1
Ödev-proje	14	14.0	22	22.7	29	31.5
Forum	3	3.0	7	7.2	4	4.3
Video konferans (görüntülü sesli iletişim)			2	2.1	6	6.5
E-öğrenme			2	2.1		

Tablo-1’de ankete katılan öğrencilerin interneti kullanma amaçlarına göre dağılımı verilmiştir. Öğrencilerin %42’si 1. sırada eğlence (chat, oyun, müzik) seçeneğini işaretlemiştir. 2. sırada %38.1 ile elektronik posta kullanmayı tercih etmişlerdir. Bu durum katılımcıların yaklaşık yarısının interneti öncelikle eğlence amaçlı kullandıklarını göstermektedir. Çağımızda büyük bir bilgi kaynağı olan interneti, Tıp Fakültesi öğrencileri literatür taraması, ödev-proje, forum vb. amaçlarda çok düşük oranlarda kullanmaktadır.

Tablo-2. Ankete Katılan Öğrencilerin Araştırma Yaparken Kullandıkları Kaynaklara Göre Dağılımı

Kullanılan Kaynaklar	1. sırada		2. sırada		3. sırada		4. sırada		5. sırada		Toplam	
	sayı	%	sayı	%	sayı	%	sayı	%	sayı	%	sayı	%
Kitaplar	37	39.4	48	51.1	6	6.4	3	3.2	0	0.0	94	100
Dergiler	2	2.8	9	12.5	42	58.3	17	23.6	2	2.8	72	100
Citation indexes	1	1.8	7	12.3	17	29.8	15	26.3	17	29.8	57	100
İnternet (www)	65	64.4	26	25.7	8	7.9	2	2.0	0	0.0	101	100
CAL (Computer Aided Learning)	0	0.0	2	3.9	1	2.0	16	31.4	32	62.7	51	100

Tablo-2’de öğrencilerin araştırma yaparken kullandıkları kaynaklara göre dağılımı verilmiştir. Tıp Fakültesi öğrencileri araştırma yaparken 1. sırada %64.4 ile interneti, 2. sırada %51.1 ile kitapları, 3. sırada %58.3 ile dergileri tercih etmektedir. Son sırada ise %62.7 ile CAL (Computer Aided Learning) gelmektedir. Tıp Fakültesi öğrencilerinin Citation indexes kaynağını tercih etmedikleri gözlemlenmiştir.

Birinci sınıfların %51.9’u; ikinci sınıfların %72.2’si; üçüncü sınıfların %65.8’i bilgiye ulaşmak için öncelikle interneti (www) tercih etmektedir. Bu durum öğrencilerin bilgiye ulaşmak için öncelikle interneti kullandıklarını göstermektedir.

Tablo-3. Ankete Katılan Öğrencilerin Kullandıkları Elektronik Bilgi Kaynaklarına Göre Dağılımı

DEĞİŞKEN	SAYI	%
Elektronik Bilgi Kaynakları		
Medline	55	51.4
Medline Plus	12	11.2
Ovid Medline	5	4.7
Google ve diğer internet siteleri	96	89.7
PubMed	93	86.9
Cochrance Database of Systematic Reviews	0	0.0
MD Consult	1	0.9
FIRST Consult	2	1.9
Ovid EBMR	1	0.9
UptoDate	1	0.9
InfoPOEMs	1	0.9
Lancet	6	5.6
Clinical Evidence	9	8.4
Mobile MICROMEDEX	1	0.9
National Library of Medicine	26	24.3

Tablo-3’de öğrencilerin kullandıkları elektronik bilgi kaynaklarına göre dağılımları verilmiştir. Ankete katılan öğrencilerin %89.7’si Google ve diğer internet sitelerini, %86.9’u PubMed’i, %51.4’ü Medline’i kullanmaktadır. Katılımcıların hiçbiri Cochrance Database of Systematic Reviews’u kullanmamaktadır.

Diğer secenegini işaretleyen 5 kişi vardır. Bunlar katılımcıların %4.7’sini oluşturmaktadır. 1 kişi Blackwell, 2 kişi Science Direct’i, 1 kişi de Google Scholar kullandığını belirtmiştir. 1 kişi hiçbir elektronik kaynağı kullanmadığını belirtmiştir.

Tablo-4. Ankete Katılan Öğrencilerin E-Öğrenme ile İlgili Görüşlerine Göre Dağılımı

Sorular	EVET		HAYIR	
	sayı	%	sayı	%
E-öğrenme hakkında bilginiz var mı?	28	26.2	79	73.8
Üniversitede veya başka bir yerde e-öğrenme paketi veya internet sitesi kullandınız mı?	1	0.9	105	99.1
Eğitiminiz süresince e-öğrenme sistemini kullanarak almak istediğiniz dersler var mı?	14	13.2	92	86.2

Tablo-4’de Tıp Fakültesi öğrencilerinin e-öğrenme ile ilgili görüşlerine göre dağılımı verilmektedir.

Birinci sınıf öğrencilerinin %73.3’ü, ikinci sınıf öğrencilerinin %73’ü, üçüncü sınıf öğrencilerinin %75’i, toplamda da öğrencilerin %73.8’inin e-öğrenme hakkında bilgilerinin olmadığını belirtmiştir.

Birinci sınıf öğrencilerinin %100’ü, ikinci sınıf öğrencilerinin %100’ü, üçüncü sınıf öğrencilerinin %97.4’ü, toplamda da öğrencilerin %99.1 gibi yüksek bir oranın e-öğrenme paketi veya internet sitesini kullanmadıkları belirlenmiştir.

Birinci sınıf öğrencilerinin %96.7’si, ikinci sınıf öğrencilerinin %89.2’si, üçüncü sınıf öğrencilerinin %76.9’u, toplamda da öğrencilerin %86.2’sinin eğitimleri süresince e-öğrenme sistemi kullanarak herhangi bir ders almak istemedikleri görülmektedir.

Ankete katılan öğrencilerin %13.2’si e-öğrenme sistemi ile ders almak istemektedir. Bu dersler şunlardır: Anatomi (2 kişi), embriyoloji (1 kişi), etik (1 kişi), tıp alanına yönelik dersler (2 kişi), fizik muayene (1 kişi), laboratuvar analizi (1 kişi), temel prensipler (1 kişi), kardiyoloji (1 kişi), klinik derslerin klinik uygulama kısımları (1 kişi). 3 öğrenci de tüm dersleri bu sistem ile almak istediklerini belirtmiştir.

Oranların bu kadar yüksek olması Tıp Fakültesi öğrencilerinin e-öğrenme ile ilgilenmediklerini ve bilgi sahibi olmadıklarını göstermektedir.

4. Sonuç ve Öneriler

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin interneti kullanma alışkanlıklarının ve e-öğrenme hakkında görüşlerinin ölçüldüğü çalışmada aşağıdaki sonuçlar ortaya çıkmıştır.

1. Tıp Fakültesi öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu interneti her gün kullanmakta ve 1 ile 3 saat arasında zaman harcamaktadır.
 2. Elde edilen veriler doğrultusunda öğrencilerin yarısının interneti öncelikle eğlence amaçlı kullandıkları görülmüştür. Oranlamalara bakıldığında günümüzde önemi giderek artan e-öğrenme ve video konferans (görüntülü sesli iletişim) sistemlerinin öğrenciler tarafından kullanılmadığı ortaya çıkmıştır.
 3. Öğrenciler araştırma yaparken öncelikle interneti kullandıklarını göstermektedir.
 4. Ankete katılan öğrencilerin çoğunluğu Medline, Google ve diğer internet siteleri, Pubmed gibi elektronik bilgi kaynaklarını kullanmaktadır. Cochrance Database of Systematic Reviews elektronik bilgi kaynağı ise hiç kullanılmamaktadır.
 5. Öğrencilerin büyük çoğunluğu e-öğrenme hakkında bilgi sahibi değildir. Aynı zamanda çoğu öğrenci e-öğrenme sistemini kullanarak herhangi bir ders almak istememektedir.
- İnternetin, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin hayatlarında büyük bir

yer edindiği görülmüştür. Bu ilgiye rağmen, öğrencilerin tıp ile ilgili elektronik bilgi kaynaklarını yeterince kullanmadıkları; aynı zamanda da e-öğrenme hakkında bilgi sahibi olmamaları ile birlikte bu sistemi kullanmak istemedikleri de gözlemlenmiştir.

Günümüzde tıp eğitimi veren kurumlar ve öğrenciler öğretim teknolojileri yeniliği ile karşı karşıyadırlar. Eğer tıp eğitimi veren kurumların amacı teknoloji entegrasyonunu 21. yüzyılın gerektirdiği değişim için gerçekleştirmek ise, teknolojinin kendisi yerine teknolojiyi kullanacak olan öğrencilere odaklanmak zorundadır.[9] Öğretim teknolojilerinin öğretim sürecine entegrasyonu, etkin ve verimli kullanımının yaygınlaştırılması, bu kurumlarda öğrencilerin ihtiyaçlarının anlaşılması ve bu yönde planlamalar yaparak, onların desteklenmesiyle gerçekleşecektir. Diğer bir taraftan da öğrencilerin mesleki eğitimleri açısından teknolojik gelişimleri yakından takip etmeleri öğretim süreçlerine büyük katkı sağlayacaktır.

5. Teşekkür

Araştırmayı gerçekleştirirken bize zaman ayıran ve yardımlarını esirgemeyen Yrd.Doç.Dr. Meriç Çolak’a sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

6. Kaynakça

- [1] Aksu H., İrgil E.; İnternetin Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi 5. ve 6. Sınıf Öğrencilerinin Hayatındaki Yeri; Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 29 (2): 19-23, 2003.
- [2] Dr. Dilay Y.; İnternetin Gelişimi, Eğitimdeki Yeri ve Önemi; (http://www.karamanmyo.selcuk.edu.tr/etkinlik/internet2006/internetin_gelisimi_egitimdeki_yeri.ppt) (20.09.2007).
- [3] Yrd. Doç. Dr. Tuna M., Özsoy U.; Türkiye’de Üniversitelerde İnternet Kullanımı; VI. " Türkiye’de İnternet" Konferansı (9-11 Kasım 2000); İstanbul.
- [4] Devlet Planlama Teşkilatı; Bilgi Toplumu Stratejisi, (2006-2010); Resmi Gazete, Sayı: 26242 (28.07.2006).
- [5] Devlet İstatistik Enstitüsü, Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanımı Araştırma Sonuçları (2005); (<http://www.die.gov.tr/TURKISH/SONIST/HHBilisim/hhbilisim.html>) (20.10.2007)
- [6] Prof. Dr. Çallı İ., Arş.Gör. Bayam Y., Arş.Gör. Karacadağ M. C.; “Türkiye’de Uzaktan Eğitimin Geleceği ve E-Üniversite” Açık ve Uzaktan Eğitim Sempozyumu (23-25 Mayıs 2002); Eskişehir.
- [7] Enocta; E-learning Nedir? (http://www.enocta.com/tr/kaynaklar_makale_detay.asp?url=45); (27.11.2001).
- [8] Çakırer M.A.; Bilgi Toplumunda E-öğrenim ve Türkiye’de Uygulamasının Avantajları; VIII. " Türkiye’de İnternet" Konferansı (19-21 Aralık 2002); İstanbul.
- [9] Zayim N., Yıldırım S., Saka O., Tıp eğitiminde öğretim teknolojileri kullanımı; II. ,Ulusal Tıp Bilişimi Kongresi (17-20 Kasım 2005); Antalya.
- [10] Christopher W. Stokes, Cenwein Cannavina and Giuseppe Cannavina; The State of Readiness of Student Health Professionals for Web-based Learning Environments; Health Informatics Journal (2004) Vol 10(3):195-204.
- [11] McKibbin K A., Fridsma D B; Effectiveness of Clinician-selected Electronic Information Resources for Answering Primary Care Physicians’ Information Needs; JAMIA 2006;13(6):653-659.

7. Sorumlu Yazarın Adresi

Gülcan Coşkun; Başkent Üniversitesi Ticari Bilimler Fakültesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü,
Bağlıca Kampüsü, Eskişehir Yolu 20.Km 06530 Ankara, Türkiye;
E-posta: gulcancoskun25@hotmail.com